

№ 23
(56)

Борімося за справедливість! Викриваймо зло - переможемо!

16-31

Вісник

ГРУДНЯ
2005Р.

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, надання юридичних консультацій

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

НОВОРІЧНІ ЩИРІ ПОБАЖАННЯ



Суддям - Справедливості. Прокурорам - на рівній Правді оженитися. Виконком - щоб їхні добрі наміри телефон не перебивав. Депутатам - не забути, хто і навіщо їх обирав. Центру Зайнятості - відрізати безробітного від ледацюги і хапуги. Соцзахисту - безробіття. Лікарям - Чистих рук. Вчителям - з учнями Душевних злук. Енергетикам - енергії, якій би були раді завжди і всі. Будівельникам - потрібними бути. Підприємцям - Добротворчості і віддачі. Банкірам - бути потрібними й малозахищеним. Податківцям - щоб Вас клієнти щиро полюбили. Пенсійному відділу - дати людям пенсії ті, що вони заробили.

Всім злим - цікавості до Бога, доброти, терпіння. Пізнати, що задоволення і щастя - речі різні, задоволення не ради Бога — веде до нещастя.

Всім добрим - здоров'я, терпіння, мудрості, розуму, милосердя, сили волі, сміливості, спокою й перемог зі злом в двобою!

Шановні Добродії!

Щиро вітаємо Вас з Новим роком і Різдвом Христовим!

Рік, що минув, дав нам нагоду пізнати Вас Добротворцями розуміючими ізольованість щирих борців за справедливість в ще надто корумпованій і мафіозній Україні.

Новий рік нехай стане роком радості і добробуту, сімейного затишку, родинного тепла, трудових здобутків, хай не буде неправди над правдою, а Різдвяна зірка засяє Вам добром й щастям від Бога і зігріє Ваші серця вірою та надією. Нехай рік, який зустрічаємо, вип-

равдає всі Ваші сподівання.

Хай мрія про добрий світ надією стає, а наше життя — реальністю її, хай робить!

Рада з'єднання борців „За справедливість”, редакційна рада газет „Вісник малозахищених”, колектив видавництва.

Згуртовано борімося за справедливість! Викриваймо зло - переможемо!

Ви особа (юридична чи фізична), чиї права, свободи і законні інтереси можуть бути знехтувані, або вже знехтувані. Ви не хочете бути ошуканим, або Вас вже несправедливо ошукали. Ви не байдужі до того, як дурять, кривдять інших. Ви вже зрозуміли, що по-одиноці можуть скривдити, принизити, або й з'їсти і навіть тоді, коли Ви відносно благополучні. Єднайтеся з борцями за справедливість — благодійно захищати Вас і допомагати організовуватися на цивілізований захист іншим; задовольняти потрібною достовірною інформацією, просвітою, громадсько-політичним і правовим захистом. В першу чергу негайним виявленням і публічним висвітленням неправди і несправедливості по відношенню до особи, над якою комусь захотілося познущатися, якнайшвидшим розповсюдженням правди про подію (правда про яку приховується, викривляється чи замовчується). Ви бачите, що там, де ми встигаємо опублікувати виявлення брехні, — зло відступає. Найперше передплачуйте цю газету (передплата її повинна бути у всіх відділеннях зв'язку, індекс 08697). Ваші 50 копійок на місяць допоможуть газеті жити, а Вам — знати правду, мати рупор на всю Україну (ГАЗЕТУ ПЕРЕДПЛАЧУЮТЬ В 21 ОБЛАСТІ І В МІСТІ КИЄВІ).

Свідченням зацікавленості чи визнанням потреби в такій організації будуть також Ваші благодійні пожертви на розвиток статутної діяльності ГО ЗБЗС. З Вашою допомогою ми зможемо більше і якісніше організовувати і здійснювати громадсько-політичний, інформаційний і правовий захист осіб, лобіювання і збудування демократичних устоїв й справедливого суспільства.

Добровільні пожертви надсилати нам на Р/р 26004301071 в відділенні ощадбанку 2906 м. Славути, МФО 375155, Код ЄДРПОУ 22764531, з призначен-

ням платежу „Добровільне пожертвування на здійснення статутної діяльності”.

Інформацією докладніше про нашу діяльність, здобутки, проекти благодійного правозахисту тих, чиї права, свободи та законні інтереси знехтувані, і проект видавництва газети „Вісник малозахищених” знайдете на Порталі „Гурт” www.civicua.org База організацій Громадський простір, або ж надішлемо на Ваш запит поштою.

Бажаємо Вам жити з Богом!



Редакційна рада газети ВМ

ВІННИЦЬКІ МІЛІЦІОНЕРИ - КАТИ НА ГРОМАДСЬКІЙ ПЛАСІ

В ШАРГОРОДСЬКОМУ РАЙОНІ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ ВИЯВЛЕНО ЖАХЛИВІ ФАКТИ ПОРУШЕНЬ ПРАВ ЛЮДИНИ МІЛІЦІЄЮ: КАТУВАННЯ, ФАЛЬСИФІКАЦІЇ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ, НЕЗАКОННІ ЗАТРИМАННЯ, ЗАХОПЛЕННЯ ЗАРУЧНИКІВ, ЗДИРНИЦТВО

21 грудня, о 14:00, у приміщенні Вінницького прес-клубу (вул. Космонавтів, 23) відбулася прес-конференція Вінницької правозахисної групи та Всеукраїнської громадянської мережі "Опора" на тему: "Чи подолає місцева громада порушення прав людини в Шаргородському районі?"

Учасники прес-конференції: Дмитро Гройсман — координатор Вінницької правозахисної групи,

Олег Левченко — член Президії Всеукраїнської громадянської мережі "ОПОРА", Володимир Димань — Директор Подільського центру прав людини

Шаргородський район Вінницької області вже три роки поспіль перебуває в центрі уваги правозахисників, які розслідують порушення прав людини, що регулярно чиняться тамешніми правоохоронцями. Нещодавно правозахисники встановили жахливі факти порушень прав людини з боку працівників міліції, зокрема незаконні адміністративні затримання громадян за сфабрикованими матеріалами неіснуючих адмінправопорушень. Невинних людей неправомірно затримували і кидали до ізолятору тимчасового утримання в Шаргороді, силоміць примушуючи зізнатися у скоєні кримінальних злочинів.

Вказані факти було передано в Департамент внутрішньої безпеки ГУБОЗ МВС України і в ході перевірки їх підтверджено. Майора міліції Лояніча, який був організатором незаконних дій,

звільнено з органів внутрішніх справ. У прокуратуру Вінницької області передано для перевірки матеріали щодо скоєння колишнім майором та його колегами інших важких злочинів, зокрема насильне утримання людей у металевих чанах в одному з місцевих фермерських господарств, захоплення в якості заручників дружин та родичів незаконно затриманих тощо.

Вінницька правозахисна група провела відеодокументування свідчень потерпаждалих та очевидців подій, передала матеріали правоохоронним органам. Втім, як і за часів кучмізму, міліція намагається звести інформацію про важкі злочини до простих фактів дисциплінарних порушень з боку своїх працівників. Тож, напевно чи варто сподіватися на об'єктивне ведення справи обласною прокуратурою, що в багатьох справах довела свою упередженість та професійну неспроможність покарати злочинців.

Під час прес-конференції журналістам надано можливість поспілкуватися з клієнтами Вінницької правозахисної групи — жертвами катувань п.Куликом, п.Макаревичем, адвокатом потерпілих Наталією Бессараб.

Вінницька правозахисна група та Всеукраїнська громадянська мережа "ОПОРА" повідомлять про початок серії спільних акцій прямої громадянської дії "Народ контролює міліцію!". 29 грудня 2005 року в Шаргороді будуть проведені збори громадськості Шаргородського району, присвячені обговоренню

можливостей для здійснення прямого моніторингу за дотриманням прав людини районними правоохоронними органами (міліцією та прокуратурою). Розпочато збір інформації про можливі порушення прав людини правоохоронними органами Шаргородського району. Особливу увагу буде приділено фактам катувань, незаконних затримань, побиття, здириництва тощо. Вимагатимемо повного відшкодування усіх збитків, завданих незаконними діями правоохоронців, реабілітації жертв переслідування міліцією, покращення взаємодії влади та громадськості з метою створення цивілізованої, гуманної і справедливої системи правоохоронних органів, очищуючи міліцію і прокуратуру від корумпованих і криміналізованих елементів.

Вінницька правозахисна група та Всеукраїнська громадянська мережа "ОПОРА" надають усі послуги жертвам порушень прав людини безкоштовно, що стало можливим завдяки підтримки Міжнародного фонду "Відродження" (МФВ) та програми Єврокомісії в Україні.

Під час прес-конференції продемонстровано відеосвідчення жертв порушень прав людини. Учасники отримали комплекти документів, що стосуються боротьби правозахисників за дотримання прав людини у Вінницькій області.

Боротьба за права людини триває!

РОЗВЕСТИ ВИБОРИ У ЧАСІ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ ТА ДО МІСЦЕВИХ РАД НЕ ДАЛИ.

Незадовго ми прийдемо до столу члена виборчої комісії і нам видадуть купу паперу та вкажуть шлях через утаємничену кімнату до визначення у цій купі паперу своєї долі на найближчі роки. Хто нас нагородив цією купою щастя?

Володимир Литвин, Голова Верховної Ради України - лідер блоку Литвина:

„Вибори Верховної ради та місцевих рад у 2006 році не можна проводити в різний час. Конституція чітко визначає порядок проведення виборів у парламент і місцеві ради, які проходять одночасно. Цю ідею в політичній площині можна розглядати, але... розвести вибори в часі неможливо.” (ЮВУ №48)

Що на це сказати?

Ми вже з Вами читачу бачили, як внесені після цього зміни в Конституцію України щодо виборів. Тобто принципово це було можливе, а п. Литвин (м'яко кажучи) — не правдомовець.

Валерій Коновалюк, лідер партії „Трудова Україна”:

„Конституційна реформа може призвести до зриву виборів у місцеві ради, які мають відбутися одночасно з парламентськими.” (ЮВУ №48)

Що на це сказати?

Зміни в Конституцію внесені, але зриву виборів нема. Проте точно будуть незручності і буде проблема розібрати-

ся за кого віддавати голос.

Олександр Мороз, голова Соціалістичної партії України:

„За ідеєю розвести у часі вибори до Верховної Ради та місцевих рад криється небезпека блокування політичної реформи. Коли ми говоримо про розведення виборів, до речі, порушуючи тим самим Конституцію чи натякаючи на можливість порушення її, то мова йде про пошук аргументів для блокування політичної реформи”. (ЮВУ №48)

Що на це сказати?

Конституцію змінили, небезпеки щодо політреформи не виникло, а от небезпека підбору нам кандидатів, про яких до виборів нічого не дізнаємося — є! І не лише для виборців, але й для рядових членів партій. Пан Мороз цим маневром позбувся багатьох політичних конкурентів на місцевих рівнях. Його партія стара й давно мала осередки в районах, а нові партії не мали представництва на рівні районів. Розрахунок пана Мороза простий: хто не встиг — той пролітає, а хто-й встиг, то-хто ту нову партію знає? Профінансувати новостворені осередки

теж треба час, а у нього усе старе. Звичайно, що у цій ситуації і малозахищені кота в мішку отримують, і не міг бути позитивний вплив нової партії на достовірне формування списків виборців, коли вона ледве встигла сама сформуватися. От і залишається продати місце старій партії. Політиків верхніх, то нам ще дещо видно кого підсовують, а що (кого) на місцях підсовують? На місцях, нам би не кампанія політична виборів потрібна, а вирішувати виборами соціально-економічні проблеми. Чого ж буде вартий депутат, місце якому куплять партії. Але й це фікція, адже партія після виборів не зв'язана жорстко, щоб не змінити одного із списку на другого. Так що, торгівля за депутатське крісло продовжиться і після виборів.

Тобто у виборців, які довірять свої голоси партіям здатним до обману, є великий шанс вибирати одних, а обрати інших. Тож пам'ятаймо, хто нам у цьому „допоміг”.

Анатолій Войтко

ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ СПИСКІВ № 1 І № 2 ВИРОБНИЦТВ, РОБІТ, ПРОФЕСІЙ, ПОСАД І ПОКАЗНИКІВ ПРИ ОБЧИСЛЕННІ СТАЖУ РОБОТИ, ЩО ДАЄ ПРАВО НА ПЕНСІЮ ЗА ВІКОМ НА ПІЛЬГОВИХ УМОВАХ

1. Згідно з пунктом другим Прикінцевих положень Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" пенсійне забезпечення застрахованих осіб, які працювали або працюють на підземних роботах, роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за Списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників (далі - Список № 1) та на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці за Списком № 2 виробництв, робіт, професій, Посад і показників (далі - Список № 2), затверджених Кабінетом Міністрів України, та за результатами атестації робочих місць, які мали право на пенсію за віком на пільгових умовах, здійснюється згідно з окремим законодавчим актом через професійні та корпоративні фонди.

До запровадження пенсійного забезпечення через професійні та корпоративні фонди пенсії призначаються за нормами Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" за умови досягнення пенсійного віку та наявності трудового стажу, передбаченого Законом України "Про пенсійне забезпечення". Цей Порядок регулює застосування Списків № 1 і № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників (далі - Списки) при обчисленні стажу роботи, що дає право на пенсію за віком на пільгових умовах відповідно до підпунктів "а", "б" статті 13 та статті 100 Закону України "Про пенсійне забезпечення".

Цей Порядок регулює застосування Списків № 1 і № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників (далі - Списки) при обчисленні стажу роботи, що дає право на пенсію за віком на пільгових умовах відповідно до підпунктів "а", "б" статті 13 та статті 100 Закону України "Про пенсійне забезпечення".

2. Під повним робочим днем слід уважати виконання робіт в умовах, передбачених Списками, не менше 80 відсотків робочого часу, установленого для працівників даного виробництва, професії чи посади, з урахуванням підготовчих, допоміжних, поточних ремонтних робіт, пов'язаних з виконанням своїх трудових обов'язків.

3. При визначенні права на пенсію за віком на пільгових умовах застосовуються Списки, що чинні на період роботи особи. При цьому до пільгового стажу зараховується весь період роботи на відповідних посадах або за професіями незалежно від дати внесення цієї посади чи професії до Списків (приклад у додатку 1).

4. Згідно з пунктом 4 Порядку проведення атестації робочих місць за умовами праці, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01.08.92 № 442 (далі - Порядок проведення атестації робочих місць), атестація робочих місць за умовами праці (далі - атестація) проводиться в стро-

ки, передбачені колективним договором, але не рідше одного разу на 5 років.

4.1. Зазначена постанова набула чинності з 21.08.92. Це означає, що при призначенні пенсії за віком на пільгових умовах для зарахування до стажу, який дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, певного 5-річного періоду роботи зі шкідливими і важкими умовами праці після 21.08.92, відповідне право впродовж цього періоду повинне бути підтверджене за результатами атестації.

4.2. Результати атестації (як вперше проведеної, так і чергової) застосовуються при обчисленні стажу, який дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, впродовж 5 років після затвердження її результатів, за умови, якщо впродовж цього часу на даному підприємстві не змінювалися докорінно умови і характер праці (виробництво, робота, робоче місце), що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах. У разі докорінної зміни умови і характеру праці для підтвердження права на пенсію за віком на пільгових умовах має бути проведена позачергова атестація.

Такий же порядок застосовується у разі припинення діяльності підприємства, установи, організації із визначенням правонаступника.

4.3. У разі підтвердження цього права за результатами атестації, вперше проведеної до 21.08.97 (впродовж 5 років після введення в дію Порядку проведення атестації робочих місць), до стажу, який дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, зараховується весь період роботи на даному підприємстві у виробництвах, передбачених Списками, тобто період роботи із шкідливими умовами праці, до дати видання наказу на підприємстві про результати проведення атестації та період роботи впродовж наступних 5 років з урахуванням пункту 4.2 цього Порядку.

4.4. Якщо атестація була вперше проведена після 21.08.97, у разі підтвердження права на пенсію за віком на пільгових умовах, до пільгового стажу зараховується весь період роботи до 21.08.92, 5-річний період роботи на даному підприємстві, що передувє дати видання наказу про її результати, та період роботи впродовж наступних 5 років з урахуванням пункту 4.2 цього Порядку.

4.5. Якщо ж атестація з 21.08.92 не проводилася чи за результатами атестації, вперше проведеної після 21.08.97, право не підтвердилось, до пільгового стажу зараховується лише період роботи із шкідливими умовами праці на даному підприємстві, в установі чи організації до 21.08.92 включно, тобто до набуття чинності Порядком проведення атестації робочих місць. У такому ж порядку зараховується пільговий стаж, якщо за результатами атестації, вперше проведеної до 21.08.97, право на пільго-

ве пенсії не забезпечення не підтвердилось.

4.6. У разі не підтвердження права на пенсію за віком на пільгових умовах за результатами чергової атестації, проведеної протягом 5 років з дати проведення попередньої атестації, до пільгового стажу зараховується період роботи на даному підприємстві, в установі чи організації до дати видання наказу на підприємстві про результати проведення чергової атестації, якою відповідне право не підтверджене.

5. У разі підтвердження за результатами атестації та висновку Державної експертизи умов праці права на пенсію за віком на пільгових умовах за Списками № 1 чи № 2 працівникам окремих видів виробництв, робіт, професій чи посад, які мають виражену специфіку, до пільгового стажу зараховується період їх роботи на даному підприємстві, за який умови праці на відповідних робочих місцях не змінювалися і який визначений наказом по підприємству чи організації про затвердження результатів проведення цієї атестації.

6. Працівникам спеціалізованих підприємств і організацій (ремонтних, ремонтно-будівельних, монтаж них та ін.), зайнятим повний робочий день на роботах із шкідливими умовами праці безпосередньо у виробничих структурних підрозділах інших підприємств та організацій за професіями та на посадах, передбачених Списками, до стажу, який дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, зараховується періоди роботи, відпрацьовані на цих підприємствах або в організаціях, за результатами атестації відповідних робочих місць.

7. У разі неритмічної роботи підприємства чи організації підрахунок пільгового стажу здійснюється в такому порядку: загальна кількість днів, протягом яких працівник повний робочий день був зайнятий на роботах із шкідливими умовами праці, ділиться на 25,4 - при шестиденному робочому тижні і на 21,2 - при п'ятиденному робочому тижні.

Цей же порядок застосовується при обчисленні пільгового стажу працівників, зазначених у пункті 6 цього Порядку.

8. При визначенні права на пенсію за віком на пільгових умовах відповідно до статті 100 Закону України "Про пенсійне забезпечення" застосовуються "Список № 1 производств, цехов, профессий и должностей на подземных работах, на работах с вредными условиями труда и в горячих цехах, работа в которых дает право на государственную пенсию на льготных условиях и в льготных размерах" і "Список № 2 производств, цехов, профессий и должностей, работа в которых дает право на государственную пенсию на льготных ус-

закінчення, на 4 стор.

МЕМОРАНДУМ ПРО СОЦІАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

В такому вигляді Громадська організація „З'єднання борців „За справедливість” запропонувала варіант меморандуму, що був запропонований Президентом України для обговорення громадськості. Пропозиції ЗБЗС виділені курсивом (іншим шрифтом).

Виходячи з принципів соціального партнерства, відкритості та прозорості у своїй діяльності, та з Принципів Глобального Договору ООН, з метою розвитку соціальної та екологічної відповідальності бізнесу, прагнучи розвивати ефективну співпрацю між державними, громадськими та бізнес структурами у соціальному напрямку всі зацікавлені організації, установи, далі – “Сторони”, для досягнення спільних цілей щодо розвитку соціальної відповідальності бізнесу в Україні уклали даний Меморандум про наступне:

• Головною метою цього Меморандуму вважати захист прав людини, законних інтересів українських громадян, зріст їх благополуччя, створення умов для чесної праці.

• Бізнес не втручається в діяльність держави; держава не втручається в діяльність бізнесу, крім випадків, передбачених законом і лише в інтересах громади, людини.

• Соціально відповідальний бізнес є системною цінністю для суспільства і як такий потребує відповідного поважного ставлення з боку держави, громадськості, засобів масової інформації. Соціальна відповідальність бізнесу є необхідною складовою успішного соціального розвитку України, важливою умовою конструктивної взаємодії бізнесу, суспільства, держави, запорукою вирішення нагальних екологічних проблем природного чи антропогенно-

го характеру.

• Під визначенням “соціальна відповідальність бізнесу” слід розуміти відповідальне ставлення будь-якої компанії до свого продукту або послуги, споживачів, працівників, партнерів, активну соціальну позицію компанії, яка полягає у гармонійному співіснуванні, взаємодії та постійному діалозі із суспільством та навколишнім природним середовищем, участі у вирішенні найгостріших соціальних проблем, *що не повинно знімати з себе відповідальність державних структур, органів правоохоронної системи та суду за дотримання законних інтересів громадян в ході товарообігу та отримання послуг.*

• Державні та громадські установи, організації усвідомлюють важливу роль бізнесу у соціальному захисті країни, беруть на себе зобов'язання *творчо співпрацювати із бізнесом задля вирішення соціальних проблем суспільства та розвитку самого бізнесу на засадах конструктивного діалогу, відкритості, соціального партнерства.*

• Компанії з повагою ставляться до принципів Глобального Договору ООН щодо захисту прав людини, дотримання стандартів праці, захисту навколишнього природного середовища та антикорупційної діяльності.

• Будь-які компанії, які працюють на території України, усвідомлюють свою роль у соціальному розвитку країни та *беруть на себе офіційні визна-*

чені зобов'язання активної співпраці із державними та недержавними установами, організаціями на шляху вирішення найгостріших соціальних проблем суспільства.

• Для повноцінної співпраці та діалогу між бізнесом та державою створити координуючий постійно діючий громадський орган (КПДГО) – Форум соціально відповідальних бізнесів України, *структурні підрозділи якого створити на всіх рівнях адміністративно-територіального поділу.*

Завданнями цього Форуму та його структурних підрозділів є:

1. сприяння роботі всіх зацікавлених сторін щодо впровадження довгострокових спільних соціальних проєктів та програм;

2. ведення банку даних соціальних ініціатив, в реалізації яких могли б брати участь як бізнес, громадські організації, так і державні органи влади;

3. узагальнення досвіду реалізації соціальних проєктів;

4. створення ефективної фахової системи комунікацій між соціально активними бізнесами, владою, громадськістю та засобами масової інформації на всіх рівнях і у всіх регіонах.

5. публічна і офіційна оцінка взятим на себе зобов'язанням кожної із сторін (держави, неприбуткової організації (НПО), КПДГО і бізнесової структури).

ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ СПИСКІВ № 1 І № 2 ВИРОБНИЦТВ, РОБІТ, ПРОФЕСІЙ, ПОСАД І ПОКАЗНИКІВ ПРИ ОБЧИСЛЕННІ СТАЖУ РОБОТИ, ЩО ДАЄ ПРАВО НА ПЕНСІЮ ЗА ВІКОМ НА ПІЛЬГОВИХ УМОВАХ

*продовження,
початок на 3 стор.*

ловиях і в льготных размерах”, затверджені постановою Ради Міністрів СРСР від 22.08.56 № 1173 (приклад у додатку 2).

9. Пенсії за сумісними роботами, професіями та посадами працівників, зайнятих у виробництвах та на роботах, передбачених Списками, призначаються:

1) за Списком № 2, якщо одна із виконуваних робіт, професій чи посад передбачена в Списку № 1, а інша в Списку № 2;

2) на загальних підставах, якщо одна із виконуваних робіт, професій чи посад передбачена в Списку № 1 або Списку № 2, а інша цими Списками не передбачена..

10. Для підтвердження стажу роботи зі шкідливими і важкими умовами праці необхідно подати трудову книжку із оформленими належним чином записами про займану посаду і період виконуваної роботи, виписку із наказу по підприємству про проведення атестації на відповідному робочому місці та, у разі відсутності в трудовій книжці відомостей, що

визначають право на пенсію на пільгових умовах, уточнюючу довідку, передбачену пунктом 20 Порядку підтвердження наявного трудового стажу для призначення пенсій за відсутності трудової книжки або відповідних записів у ній, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.08.93 № 637.

Начальник Управління пенсійно-забезпечення Н. ШАМБІР

Додаток 1

до пункту 3 Порядку застосування Списків № 1 і № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників при обчисленні стажу роботи, що дає право на пенсію за віком на пільгових умовах

Громадянин Д. у період з 01.01.75 до 31.12.92 року працював муляром в бригаді мулярів. Оскільки громадянин Д. працював у період дії “Списки № 2 производств, работ, профессий, должностей и показателей с вредными и тяжелыми условиями труда, занятость в которых дает право на пенсию по возрасту (по старости) на льготных условиях”, затвердженого постановою Кабінету Міністрів СРСР від 26.01.91 № 10, яким

була передбачена ця професія, до пільгового стажу зараховується весь період роботи за цією професією при дотриманні вимог, передбачених законодавством.

Додаток 2

до пункту 8 Порядку застосування Списків № 1 і № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників при обчисленні стажу роботи, що дає право на пенсію за віком на пільгових умовах

Громадянин К. у період з 01.01.75 до 30.11.91 працював муляром в бригаді мулярів. У період його роботи застосовувався “Список № 2 производств, цехов, профессий и должностей, работа в которых дает право на государственную пенсию на льготных условиях и в льготных размерах”, затверджений постановою Ради Міністрів СРСР від 22.08.56 № 1173, яким зазначена професія не була передбачена, тому цей період роботи до пільгового стажу не зараховується, відповідно права на пенсію за віком на пільгових умовах згідно із статтею 100 Закону України “Про пенсійне забезпечення” не має.

Звернення з'єднання борців "За справедливість" до Генеральної прокуратури України і відповідь щодо талона до посвідчення водія КОЛИ ВЛАДА ПРОКУРАТУРИ ОКУЛЯРИ КУПИТЬ

Відповідно до ст.15 Закону України „Про дорожній рух” право на керування транспортними засобами підтверджується відповідним посвідченням. На території України діють національні і міжнародні посвідчення на право керування транспортними засобами, що відповідають Конвенції про дорожній рух. Порядок видачі цих посвідчень установлюється Кабінетом Міністрів України.

Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 8 травня 1993 р. №340 „Про затвердження Положення про порядок видачі посвідчень водія та допуску громадян до керування транспортними засобами” громадяни допускаються до керування транспортними засобами за наявності у них посвідчення водія відповідної категорії і талона до нього.

Статтею 15 Закону України „Про дорожній рух” на Кабінет Міністрів України було покладено обов'язок встановити порядок видачі посвідчень на право керування транспортними засобами. Натомість Кабінет Міністрів України встановив, що громадяни допускаються до керування транспортними засобами за наявності у них посвідчення водія відповідної категорії і талона до нього. Такі вимоги суперечать ст.15 Закону „Про дорожній рух”, якою встановлено, що право на керування транспортними засобами підтверджується відповідним посвідченням і про ніякі талони до нього мова там не йдеться.

Таким чином Кабінет Міністрів України перевищив свої повноваження, надані йому ст.15 Закону України „Про дорожній рух” і запровадив непередбачений законодавством України талон до посвідчення водія.

Відповідно до цієї ж постанови Кабінету Міністрів України зразок і порядок видачі талона до посвідчення водія встановлюються МВС України. Міністерством внутрішніх справ України наказом №166 від 2.04.94р. „Про затвердження зразка талону до посвідчення водія, Положення про талон до посвідчення водія та внесення доповнень до Інструкції про порядок приймання екзамenів, оформлення видачі (обміну) посвідчень водія, обліку та зберігання документів, які стосуються екзаменаційної роботи” запроваджується талон до посвідчення водія з метою обліку та аналізу порушень Правил дорожнього руху, допущених водіями автомобіля, тролейбусів та трамваїв, які постійно проживають на території України. Відповідно до п.2 цього ж наказу посвідчення водія без талона талону не дає права на керування транспортними засобами. Такі вимоги цього наказу також суперечать ст.15 Закону України „Про дорожній рух”, відповідно до якої право на керування транспортними засобами підтверджується виключно відповідним посвідченням.

Поряд з цим, відповідно до згаданого вище наказу МВС України №166 від 2.04.94р. талон до посвідчення водія запроваджується з метою обліку та аналізу порушень Правил дорожнього руху, допущених водіями, які постійно проживають на території України. Яким же чином здійснюється облік правопорушень Державтоінспекцією? Адже ДАІ не встановлює факту вчинення правопорушення.

Зважаючи на те, що згідно чинного законодавства України до розгляду справи про адміністративне правопорушення судом, факт порушення правил дорожнього руху не можна вважати встановленим, то його облік Державтоінспекцією є незаконним. А оскільки суди не звітують перед підрозділами ДАІ щодо винесення постанов про адміністративні правопорушення за порушення правил дорожнього руху, то виникають питання: що обліковує ДАІ і навіщо талон до посвідчення водія?

В свою чергу слід зазначити, що інспектори ДАІ, вносячи запис в талон до посвідчення водія, перевищують свої службові повноваження, фактично переймаючи на себе повноваження суду, таким чином грубо порушуючи законні права водіїв. А відповідно до Закону України „Про міліцію” працівник міліції при виконанні покладених на нього обов'язків керується тільки законом. Законом не передбачено існування талону до посвідчення водія. Також не передбачено те, що інспектор ДАІ має право на прийняття рішення про встановлення факту вчинення правопорушення, а й відповідно не має права вносити записи у невстановлений чинним Законом талон. Отже, працівники ДАІ ігнорують вимоги статті 19 Конституції України якою встановлено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Оскільки прокуратура здійснює загальний нагляд за дотриманням законодавства, то відповідно зобов'язана відреагувати на його грубе порушення.

В зв'язку з викладеним вище та на підставі ст.21 Закону України „Про прокуратуру”,

Просимо:

1. Винести протест на п.2 постанови Кабінету Міністрів України від 8 травня 1993 року за №340 „Про затвердження Положення про порядок видачі посвідчень водія та допуску громадян до керування транспортними засобами” у частині допуску громадян до керування транспортними засобами за наявності у них талона до посвідчення водія та встановлення МВС зразку і порядку видачі талона до посвідчення водія.

2. Винести протест на пп. „а” п.2.1 постанови Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001р. №1306 „Про Правила дорожнього руху” у частині обов'язку водія механічного транспортного засобу мати при собі талон, що додається до посвідчення водія.

3. У протесті поставити перед Кабінетом Міністрів України питання про приведення своїх нормативів – правових актів у відповідність із ст.15 Закону України „Про дорожній рух”.

4. винести протест на наказ МВС України №166 від 2.04.94р. „Про затвердження зразка талону до посвідчення водія, Положення про талон до посвідчення водія та внесення доповнень до Інструкції про порядок приймання экза-

менів, оформлення видачі (обміну) посвідчень водія, обліку та зберігання документів, які стосуються екзаменаційної роботи”, як такого, що не відповідає чинному законодавству України та порушує права громадян.

5. Винести протест на наказ МВС України №672 від 03.10.2000р. „Зміни і доповнення до Положення про талон до посвідчення водія, затвердженого наказом МВС України від 2 квітня 1994р. №166”, як такого, що не відповідає чинному законодавству України та порушує права громадян.

6. Винести протест на п.2.4 наказу МВС України від 22.10.2003р. за №1217 „Про виконання Закону України від 5 квітня 2001 року „Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо відповідальності за порушення правил дорожнього руху”, як такого, що не відповідає чинному законодавству України та порушує права громадян.

7. У протесті поставити перед МВС України питання про приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із ст.15 Закону України „Про дорожній рух”.

З повагою, голова ради ЗБЗС
Анатолій Войтко

Відповідь Генеральної прокуратури
від 06.12.05р. №7/4 – 15898 – 05

Голові ради „З'єднання борців
„За справедливість” Войтко А.Г.
(У дужках коментарі редакції).

Ваше звернення щодо опротестування нормативних актів, які регламентують видачу талонів до посвідчення водія, розглянуто.

Встановлено, що відповідно до Закону України „Про дорожній рух”, Постанови Кабінету Міністрів України від 08.05.1993 року №340т „Про затвердження Положення про порядок видачі посвідчень водія та допуску громадян до керування транспортними засобами” підтверджується відповідним посвідченням. Талон до посвідчення водія, передбачений п.2 зазначеної постанови – додаткова частина до нього і не є документом, що надає самостійно право на керування транспортними засобами. („якби ви не сказали, то ми би й не знали” – редакція)

Повідомляю, що на даний час Кабінетом Міністрів України внесений до Верховної Ради України проект Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України”, який створить у подальшому правову базу для скасування талону до посвідчення водія.

(А хоч сьогодні правової бази для існування талону нема – редакція)

Ураховуючи викладене, підстав для вжиття заходів реагування не вбачається.

Начальник відділу нагляду за
додержанням законів про адміні-
стративні правопорушення.

О. Процюк
Від редакції. Об'являємо референдум: „Чи не правильніше цю посаду в Генеральній прокуратурі та й назвати „За додержанням беззаконня?””.

БЕЗПЛАТНА ЗЕМЛЯ З ТОЧКИ ЗОРУ ЗАКОНУ І ЧИНОВНИКА

Безплатна приватизація земельних ділянок громадянами, яким вони були у свій час надані у користування, означає, що вона передається із власності держави у власність громадянина без сплати останнім державі будь-якої грошової суми чи іншого відшкодування вартості ділянки (наприклад, натурою, послугами тощо).

Проте, при будь-якій приватизації землі, в тому числі й безплатній, необхідно виконати ряд геодезичних та землепорядних робіт для визначення (перевірки, уточнення) місця розташування земельної ділянки, визначення та закріплення на місцевості її меж, виготовлення технічної документації, в якій фіксуються результати зазначених робіт, та, нарешті, виготовити державний акт на право власності на земельну ділянку для вручення його громадянину як її власнику. Звичайно, навіть при безплатній приватизації земельної ділянки держава не бере на себе витрати на проведення землепорядних робіт. Всі ці роботи виконуються державними або приватними землепорядними організаціями на підставі договору з замовником за плату. Скільки громадянин, що приватизує земельну ділянку, має сплатити землепорядній організації за виконання землепорядних робіт? На це запитання сторони — громадянин-замовник та землепорядна організація — виконавець робіт — мають дати спільну, взаємоприйнятну відповідь, визначивши у договорі на виконання землепорядних робіт їх вартість, прийнятну для обох сторін.

На жаль, досить часто буває, що задекларована законом юридична рівність сторін (замовника та виконавця робіт) фактично нівелюється їх фактичною нерівністю, коли одна сторона має можливість диктувати умови договору іншій стороні. Саме таке "співвідношення сил" ми спостерігаємо, наприклад, у відносинах між селянином-власником земельної частки (паю) та землепорядною організацією. Закон дає громадянину право вибору землепорядної організації. І якщо землепорядна організація наполягає на надзвичайно високій вартості своїх послуг, то громадянин має право звернутися до іншої — яка погоджується виконувати землепорядні роботи за меншу плату.

Громадянин, який безплатно приватизує землю, має право укласти договір на виконання землепорядних робіт з будь-якою зареєстрованою в Україні землепорядною організацією. І не обов'язково з тією, яка зареєстрована в його районі. Адже землепорядні організації, які отримали ліцензії на виконання геодезичних та землепорядних робіт, мають право виконувати такі роботи не тільки в тому районі чи області, де вони зареєстровані як суб'єкти підприємницької діяльності, а в будь-якому регіоні України.

Але є фактична нерівність, яка спостерігається у відносинах між землепорядними організаціями та громадянами, які приватизують земельні ділянки. По-перше, переважна більшість громадян, які безплатно приватизують земельні ділянки, не обізнані ні з положеннями земельного законодавства, ні з положеннями договірної права Ук-

раїни. Тому в більшості випадків укладання ними договорів на виконання землепорядних робіт зводиться до поставлення підпису на підготовленому землепорядною організацією бланку договору без належного ознайомлення з його змістом, не кажучи вже про партнерське обговорення його істотних умов. По-друге, дуже часто трапляється так, що та чи інша землепорядна організація є єдиною організацією, яка виконує землепорядні роботи в районі. Може бути, що район обслуговується двома-трьома землепорядними організаціями, які "тримають" одну ціну (розцінки). У більшості випадків такі ситуації створюються штучно: місцеві органи земельних ресурсів просто не дозволяють "стороннім" працювати на підвідомчій території, яка в таких випадках розподіляється виключно між "своїми" землепорядними організаціями. От і виходить, що громадянин може замовити виконання землепорядних робіт, необхідних для приватизації земельної ділянки, за ціною, яку визначає сама землепорядна організація-монополіст.

Першими на собі монопольну зверхність землепорядних організацій відчували селяни-власники земельних часток (паїв), які вони намагалися виділити у натурі (на місцевості), і стати власниками земельних ділянок. Їх спроби стати власниками земельних ділянок досить часто розбивалися об високу плату за землепорядні роботи, яку вимагали землепорядні організації. Фактично непомірна плата стала блокуючим фактором у проведенні земельної реформи на селі. Тому 3 грудня 1999 р. Президент України видав Указ "Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки", який вивів земельну реформу на селі із стану стагнації. Зокрема, **Указом суворо заборонено стягувати за роботи, пов'язані з виділенням земельної частки (паю) у натурі та видачі державного акту на землю, плату в розмірі більше 5 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, тобто більше 85 гривень.**

Спочатку Держкомзем неухильно додержувався цього обмеження вартості видачі одного державного акту на землю. Більше того, Голова Держкомзему своїм розпорядженням понизив максимально допустиму вартість видачі державного акту селянинові до 60 гривень. А в деяких областях, наприклад в Кіровоградській, вдавалося за рахунок кращої організації роботи щодо видачі державних актів, понизити цю суму ще більше — до 35 гривень.

Однак, починаючи з 2001 р. Держкомзем по суті взяв курс, який призвів до зростання вартості видачі державного акту на землю. Але оскільки Указ Президента України від 3 грудня 1999 р. забороняє брати з селянина більше 85 гривень, то в Держкомземі виріши-

ли збільшити цю суму за рахунок робіт, які нібито не відносяться до робіт щодо виділення земельної частки (паю) в натурі та видачі державного акту на землю. Так, 23 серпня 2001 р. Держкомзем України видав наказ № 144 "Про затвердження нормативно-правових актів", яким затвердив Положення про реєстрацію землеволодінь та землекористувань. Згідно з цим наказом селянин не міг отримати державний акт на право власності на землю, поки не тільки не оплатив вартість землепорядних робіт щодо виділення земельної частки (паю) в натурі, але й не оплатив вартість реєстрації земельних ділянок в органах земельних ресурсів. Тому сумарно селянин при отриманні державного акту на землю повинен був сплатити суму, значно більшу, ніж 85 гривень. І це при тому, що в той час ще не був прийнятий закон про державну реєстрацію нерухомого майна, включаючи землю, і Держкомзем не мав права здійснювати реєстрацію. Адже **Закон України від травня 1997 р. "Про місцеве самоврядування в Україні"**, який ніхто не відміняв, передбачав здійснення реєстрації державних актів на землю відповідними радами безплатно.

Після протестів громадськості Мін'юст у лютому 2002 р. скасував державну реєстрацію цього наказу Держкомзему. Однак Держкомзем на цьому не заспокоївся. 1 серпня 2002 р. він видав новий наказ з аналогічним змістом і аналогічними цілями. Це — Вказівка № 23 "Про затвердження Тимчасового порядку формування та ведення бази даних автоматизованої системи ведення державного земельного кадастру", яку Держкомзем ввів в дію з 1 вересня 2002 р. Метою даної Вказівки, як зазначено в її преамбулі, ніби є "створення і ведення державного реєстру земель, удосконалення порядку ведення державного земельного кадастру... до прийняття Закону України "Про державний земельний кадастр". А справжньою метою (по суті) Вказівки було збільшення плати за видачу державних актів селянам — власникам земельних часток (паїв). Адже селянин не міг отримати державного акту на землю доти, доки не оплатив вартості землепорядних робіт, а також (згідно з Вказівкою) послуг органів земельних ресурсів, які полягають у прийнятті від землепорядної організації інформації про земельні ділянки в електронному і паперовому вигляді, їх перевірки, а також послуг щодо державної реєстрації державних актів на землю. А ці послуги також не дешеві. У середньому, на таких послугах додатково, як-то кажуть, "наварювали" на одному державному акті від 32 до 60 гривень.

Але Міністерство юстиції України визнало дану Вказівку Держкомзему...

Продовження в наступному номері

ХТО ВЕЗЕ НА ТОМУ ІДУТЬ

Прочитав оце в газеті цій про тарифи націни за квартири і мені, мешканцю гуртожитку в місті Нетішин, аж горло стиснуло. Новий житловий кодекс, який не підписав Президент України В. Ющенко, був написаний не в інтересах простої людини, або як кажуть, не в інтересах пересічного громадянина. І я б хотів, щоб Верховна Рада України поставилася до цього питання з більшою увагою, більшою саме до потреб малозабезпечених людей, котрі живуть по гуртожитках.

Проте, я не з виликої політики (молитиму Бога, може почують), то ж в цій статі хочу підняти питання оплати за проживання в гуртожитках і підвищення цін за житло в нашому місті. Мені здається, що ціни які зросли в геометричній прогресії, не обґрунтовані розрахунками. Взяті, мабуть не просто з неба, а запропоновані сатаною. Наводжу приклад. Однокімнатна квартира по вул. Незалежності для сім'ї із 4 чоловік коштує 48 гривень, а кімната в гуртожитку для такої ж сім'ї коштує 55 гривень. Тепер з'ясуємо чому це так, що вартість одного метра квадратного в гуртожитку дорожча ніж в квартирі. Якщо, в квартирі стоїть лічильник за електроенергію, за воду, то в гуртожитку їх просто немає. А ті, які встановлені на весь будинок, знаходяться у не робочому стані. Немає пломби і тавра перевірки метрологічною службою, а якщо тавро є, то пломба електриків із ЖКО. Працівники ЖКО ставлять свої пломби і лічильники електроенергії накручують як хочуть. Таке доводилось спостерігати по вул. Миру 4. В гуртожитку стоїть один лічильник на весь будинок, а за електроенергію сплачують від кількості чоловік. Чи справедливо це? Сім'я із двох чоловік буде використовувати електроенергії майже стільки як сім'я із чотирьох чоловік. Адаже, холодильник, електроплитка, освітлення як для однієї, так і для другої сім'ї будуть включатися майже на однаковий час, і якщо кімната одна то й світільник теж один рахується. Отже, принцип нарахування за електроенергію не чес-

ний і в самому гуртожитку. Було б добре якби ті, хто проживає в гуртожитку контролювали цей процес.

Тепер повернімося до цін за квартиру там і там. Як мені відомо, за 1 метр квадратний в гуртожитку сплачують 92 копійки; квартирплата в квартирнім будинку з 3 поверху і вище становить 85 копійок за 1 метр квадратний, а перший і другий поверх сплачують 68 копійок за метр квадратний (їм не нараховують за ліфт). То по якому розрахунку рахують в гуртожитках? За що і кому ми платимо більше ніж ті, хто живе в квартирах?

Розглянемо питання водопостачання і водовідведення. Не зрозуміти ті методи розрахунків, за ці послуги, якими розраховують економісти ЖКО. Постачання гарячої і холодної води прив'язують не до лічильників, а до того чим ви користуєтесь: ванною, душем з піддоном чи душем без піддоном. На одного чоловіка (холодна вода + гаряча вода + каналізація), якщо у вас ванна, то нараховують 9 грн. 34 коп.; якщо душ з піддоном — 5 грн. 85 коп.; душ без піддоном — близько 3 грн.. Ось така арифметика. Попробуйте прив'язати оплату за каналізацію до того, що люди користуються душем без піддоном. Чи може вони в туалет менше ходять?

Вартість квартирплати зросла, а послуги ЖКО по обслуговуванню комунікацій зникли зовсім. Виклик сантехніка, електрика платний. За свої кошти проводиться ремонт. Хочеться знати, за що ж ми платимо квартирплату, адже за 1 кімнату в гуртожитку така сама ціна, як за двох-кімнатну квартиру. Врахуйте, що тут один туалет на 3 чи на 10 або й на 12 сімей, постійний шум, тіснота на кухні. Через це бувають сварки і бійки. Як бути тому, у кого сусід п'яниця, всю ніч дебоширить, не спить. Діти в такій атмосфері виростають хворими, приниженими. Ми йдемо в Європу і це одне із 14 питань які Україна повинна виконати аби стати членом ЄС (але там гуртожитків немає, крім студентських, то може обманом пропхаємось). Якщо серйозно, то треба б переглядати питання, щоб сім'ям надавати в гурто-

житку по дві кімнати, адже є норми відповідні і є житлова комісія при міськвиконкомі. Для керівників і депутатів міста очевидно, що ці норми — статистична формальність, бо якби, хоч в одного була душа, то відчув би, як, в одній кімнаті, де проживає 4 чоловіки і діти старші 16 років, жити важко. Якщо так буде рішатись житлове питання, то в школу буде нікому ходити. На будівництві житла всі хочуть заробити. Хто ж буде будувати для соціально не забезпечених житло? Адже ми певне найбідніші в Європі, крім молдаван.

Надіюсь, що цю статтю прочитають керівники ЖКО, керівники міста, депутати. І буде дана правильна оцінка формування цін на житло в гуртожитках, де проживає велика кількість людей різного віку. Що ціни зменшаться, а умови життя покращаться.

М. Слов'ян.

Від редакції. Переконані, що якби навіть один серед депутатів з'явився, бажачий вирішити цю важливу для мешканців гуртожитків проблему, то вирішив би, але чи є такий? От за своє попіклуватися — усі вдалі, а за людське?

Відчувається, що дописувач, боїться відкритися, бідолошний, очевидно боїться, щоб і звідти не вигнали. Це друге питання гуртожитків і не менш важливе. Адже там певне, що бізнес відкритий — прописаних мабуть вдвічі більше, ніж проживаючих, і вигнати людину легко. То ж їй, хоч які умови — терпить і мовчить. Ми не стали перевіряти деталі, публікуючи цю статтю, адже проблема нами вже висвітлюється не вперше. Наприклад, нам не зрозуміло, чи чітко дописувач визначився із платою за електроенергію і за квартиру, але це суті не змінює.

Попри все, на цей раз ми не адресуємо статтю прокуратурі, але комітетові міської ради з питань житла, і бажано, щоб у відповіді на цю публікацію були вказані особи депутатів комітету, а як є відповідальний за гуртожитки, то читач хоче знати героя, хай пояснить, хто, за що й куди бере гроші з фактичних мешканців гуртожитку і з тих, хто в гуртожитку ніколи не жив?

УЧАСНИКАМ ВИБОРЧОГО ПРОЦЕСУ

Заради врівноваження можливостей малозабезпечених суб'єктів виборчого процесу, керуючись Законом України „Про внесення змін до Закону України „Про вибори народних депутатів України” та Положенням про середньозважений показник вартості одиниці друкованої площі... — газета „Вісник малозахищених”, не передбачає прибутку з реклами партій, а лише, висвітлюючи виборчий процес в інтересах малозахищених і

правдиво інформуючи малозахищених про учасників і події виборчої кампанії на засадах об'єктивності, неупередженості та збалансованості, — забезпечує власну діяльність. Тому, встановлює вартість одиниці друкованої площі за ціною нижчою в регіоні: 1000 кв.см. — 1000 грн.; відповідно: 1кв.см. — 1 грн. Газета ВМ у більшості розповсюджується безкоштовно, тому може, залежно від наявності коштів на видання, збільшувати тираж і

змінювати зону розповсюдження на територію, відповідну призначенню публікацій.

Нагадуємо, що на сьогодні газета ВМ передплатується в 21 областях і в м. Києві, найбільш масове її розповсюдження міста Нетішин, Славута і Славутський район, місто Шепетівка і Шепетівський район Хмельницької області, та місто Острог і Острозький район Рівненської області.

**Редакційна рада
Газети ВМ**

ЧОМУ РОЗМІР ВИПЛАТИ МАТЕРЯМ ПО ДОГЛЯДУ ЗА ДИТИНОЮ ЩОМІСЯЦЯ РІЗНИЙ

Громадяни м. Нетішин звертаються до нас із запитаннями чому, виплати по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, кожного місяця різні (одного місяця 94 грн., а іншого 90 грн.).

Ми попросили повідомити, який розмір виплати проводиться матерям (батькам, опікунам) по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, згідно яких законодавчих актів — управління праці та соціального захисту населення і от що нам відповіли.

Відповідно до статей 13-15 розділу IV Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" (в редакції Закону № 2334-III від 22.03.2001 року) та пунктів 17-24 Порядку призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27.12.2001 року № 1751 (зі змінами та доповненнями) право на допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку має особа (один з батьків дитини, усиновитель, опікун, дідусь, бабуся або інший родич), не застрахована в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, яка фактично здійснює догляд за дитиною. Означена допомога призначається з дня прийняття управлінням праці та соціального захисту населення відповідної заяви з усіма необхідними документами по день досягнення дитиною трирічного віку. Якщо непрацююча особа, яка отримує в управлінні праці та соціального захисту населення допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, виявила бажання працювати, виплата цієї допомоги припиняється з дня працевлаштування.

Статтею 57 Закону України "Про Державний бюджет України на 2005 рік" від 23.12.2004 року № 2285-IV встановлено на 2005 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до Закону України "Про державну допомогу" сім'ям з дітьми" у сумі 90 гривень у розрахунок

ку на одну особу.

У зв'язку з прийняттям Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про індексацію грошових доходів населення" від 06.02.2003 року № 491 індексації підлягають грошові доходи населення у межах прожиткового мінімуму, встановленого для відповідних соціальних і демографічних груп населення. Відповідно до пункту 1 Порядку проведення індексації грошовим доходів населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.07.2003 року № 1078, індексація проводиться у разі, коли величина індексу споживчих цін, обчисленого нарастаючим підсумком, перевищить поріг індексації, встановлений 101%. Індекс споживчих цін обчислюється Держкомстатом і не пізніше 10 числа місяця, що настає за звітним, публікується в офіційних періодичних виданнях. Індексація грошових доходів населення здійснюється з першого числа місяця, що настає за місяцем, в якому офіційно опубліковано індекс споживчих цін.

Так, згідно листа Міністерства праці та соціальної політики України від 25.04.2005 року № 274/0/15-05/016-6 у березні 2005 року відбулося перевищення порогу індексації і в травні 2005 року здійснено індексацію допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку. Індекс для проведення індексації розміру означеної допомоги становив 1,026. Таким чином розмір допомоги разом із сумою індексації у травні 2005 року ста-

новив 92,34 грн. $(90 \times 1,026 = 92,34)$.

Згідно листа Міністерства праці та соціальної політики України від 22.06.2005 року № 377/0/15-05/016-6 у травні 2005 року відбулося перевищення порогу індексації грошових доходів громадян, тому у липні 2005 року здійснено індексацію допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку. Індекс для проведення індексації розміру означеної допомоги становив 1,039. Таким чином розмір допомоги разом із сумою індексації у липні 2005 року становив 93,51 грн. $(90 \times 1,039 = 93,51)$.

Згідно листа Міністерства праці та соціальної політики України від 26.07.2005 року № 469/5-05/016-6 в серпні 2005 року здійснено індексацію допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку. Індекс для проведення індексації розміру означеної допомоги залишився на рівні липня 2005 року і становив 1,039. Таким чином розмір допомоги разом із сумою індексації у серпні 2005 року становив 93,51 грн. $(90 \times 1,039 = 93,51)$.

Таким чином, основний розмір допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку у 2005 році з січня-місяця не змінювався і становить 90 грн. на одну дитину. Але в зв'язку зі зміною індексу для проведення індексації розміру зазначеної допомоги, змінюється сума індексації, яка й впливає на загальну суму допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

Посміємося з себе, щоб інші не сміялись

Перестарався.

Дитині батько дивиться щоденник, там одні двійки, а по співах відмінно.
- Так ти нещасний з такими оцінками ще можеш співати? ...

Де щастя?

Їде солдат електричкою, зустрічає горяночку домовилась листуватись. Полистувалися, закохалися. Написав приїду до тебе вияснимо стосунки.

Перестала писати. Ще написав, ще – мовчить. Тут, відпустка – їде. приїхав, заходить в бібліотеку, бо писала кохана що в ній працює, й запитує: мені треба таку-то. Мила бабуня відповідає – це я. Як, це Ви мені писали? – Що, коли? Розповів. А, каже, тут є у нас ще одна молоденька, зараз прийде, посидьте. Ї правда, заходить красуня, та не та, яку в електричці здибав.

Проте, як глянула на нього – зашарілася рум'янцем. Бабуня їй шепнула, що то до тебе певне. Та підійшла, червоніша червоного, й каже, ходімо на вулицю я Вам поясню. Пояснила, що їй подруга адресок його дала, бо сама заміж вийшла. Позналились ближче, покохались і побрались. Живуть щасливо.

"Вісник малозахищених"

Інформаційна громадсько-політична газета.

Засновник - ГО "З'єднання борців "За справедливість".

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 9485

від 11.01.2005 р.

Голова редакційної ради
Анатолій Войтко

Адреса редакції:

вул. Набережна, 7, м. Нетішин,
Хмельницька обл., індекс 30100
тел.: (03848) 3-22-14,
факс: (03848) 3-45-23
e-mail: zbzs@nh.km.ua

Газета виходить двічі на місяць

Розповсюдження газети безкоштовне, для передплатників і бажаних купити у роздріб за пільговою ціною.

Передплатний індекс 08697.

Ціна по Україні 54 коп.,

по Хмельницькій обл. 50 коп.

Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій

Виявляйте, картайте, допомагайте -
ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Редакція не завжди підлягає позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Листування з читачами - тільки на сторінках газети.

У разі передруку посилання на "Вісник малозахищених" обов'язкове

Банківські реквізити:

р/р 26004732741350 в Рівненській обласній філії УСБ м. Острог, МФО 333012, Код ЄДРПОУ 22764531

Газета друкується у

ПП "ПАРІ-БРОК"

місто Нетішин

Тираж: 2000 Зам. №